

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Co[n]fessionale domini Antonini archiepiscopi Flore[n]tini

Antoninus <von Florenz>

Hagenaw, 1508

VD16 A 2955

Ad que se extendat sigillum co[n]fessionis. §. fi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30653

celare aliqđ malū qđ manifes-
tando cū alijs possit impedi-
ri, z illud malū auferi, vt pdi-
tio aliqđ z hmōi, tenet manife-
stare non obstante iuramēto
xxij. q. iij. c. Int cetera, Ita
z qđ accepit sub sigillo cōfes-
sionis z non cōfessione.

Ad que se extendat sigillū
confessionis, §. ff.

Scit tho

o mas i. iij. q. directe
nō nisi ad illa que ca-
dunt sub sacramentali cōfessione
Indirecte aut nō solū se extē-
dit ad ea que audiuit sub cō-
fessione vt pctā, s; oīa alia p q
possit pctōr vl pctm dphēdi
vt si dicerz q nō absoluit euz
vel talem cuius impedimen-
tū cognouit per cōfessionem
solū, nō est talis vxor, nihilo-
minus alia etiā q in cōfessione
dicunt nō ptinentia ad cōfessi-
onē sūmope sūt celāda, tū p
pter scandalū, tū ppter pnitatē
q ex cōsuetudine sequit ad di-
cēdū audita i cōfessione, Tho.
pe. de pal. melius psequit istā
materiā dicēs q directe z pn-
cipalr pctā cōfessa z circūstā-
tie inqntū hmōi, z psona ter-
tia cū qua quis cōfiteat se pec-
casse cadūt sub sigillo cōfessio-
nis, licet qdam h negent d p

sona cū q qđ cōfiteat se peccas-
se, qđ tñ ipse reprobatur, z qñ p
locutiōz d pctis cōfessis pōt de-
uenire p se vel p accidēs dire-
cte vel indirecte vl p quēcūqz
aliū modū i aliquā cognitiō-
nē vel dubitationē vel opina-
tionē vel suspitionē de cōfessi-
one, vel inqntū pōt ei euenire
detrimentū in aīa siue in corpe
siue in fama possessiōibus vl
amicis, vl ppter h scandalū
in pplo generari, vel cōfessio
magis odiosa vel nimis dila-
ta, vl magis onerosa vel min⁹
piciosa reputari d; cōfessor ab
hmōi locutiōib; abstinere, et
quia raro vel nunqz pōt con-
tingere quī ex reuelatiōe pctō-
rū in confessione scitorum, z
non p aliam viā possit sequi
aliqđ de pdictis incōueniētis
bus, qñis forte nulluz ptingat,
debz multū cauere q nō
dicat peccata audita in cōfessio-
ne qntūcūqz generaliter
loquatur, vel quō dicat **Dee**
pe. Et magister humberthus
dic q cauedū ē ne vnqz dicat
qđ in sermōe vl in alia locuti-
one **Ego** audiui hūc casū i cō-
fessione, nec vnqz etiam debz
dicere q in illa abbacia vel ca-
stro vel villa vel ciuitate in q
bus audiui cōfessiones fiunt
multa peccata, et hmōi, quia
e

Tertia pars libri primi.

propter hoc credunt simplices quod hoc sit reuelare confessio quibus non reuelat per tota verba. Nisi ex homini locutione posset per totum alicuius deprehendi. dicendo autem. Iste est mihi confessus sua peccata non est reuelare quod nil ponit in palam. quod si dixerim. quod per totum non habemus etc. Sed dicendo sibi fuisse confessum de magnis et multis peccatis hoc est reuelare confessionem secundum Petrum. Bona autem alicuius opera quae quis scit ex confessione. puta quod est virgo. vel quia nunquam peccauit mortaliter. et homini licet dicere. nisi quod ex hoc quod unum laudat de homini quasi alterum per totum reuelat cum non laudat de eodem. quod quod de uno dicit de alio negat de. xxv. c. quibus. Unum si de duobus confitentibus dicit confessor quod est homo esset statim suspitio contra alium si idem non diceret. Unum Petrus de palam. ista dicit. et magister humberus dicit simpliciter abstinendum ab homini locutionibus addens etiam quod confessor debet cauere ne unquam per aliquod genus peccati ostendat confitenti minorem familiaritatem vel signum maioris dilectionis. Alia quae dicuntur in confessione nec peccata. nec valentia ducere in manifestationem confitentis. puta quod in tali terra sunt bona vinea non cadunt sub sigillo confessionis.

Quid sciendum quando confessor in

indiget consilio super uno casu.

Quia etiam quod quando confessor non indiget consilio alterius nisi habeat litem a confitente de persona manifestanda debet loqui ita obscure et caute et a remotis ut nullo modo consules unquam possit imaginari de persona. Unum debet considerare personam et tempus idoneum. nam si quis audierit unum clericum aduenientem. si confessor vadat subito ad interrogandum de aliquo simonia et homini. nonne satis probabilitate et quasi violenter habebit ille suspicari de illo clerico. et ideo in homini magna cautela est adhibenda quod si confessor nesciret vel non posset casum exprimere super quo indiget consilio quando ille consultor intelligeret personam et illa non vult sciri debet ire ad alium per consilio. quod si alius sufficientem habere non potest non se intromittat. Unum Petrus de palam dicit. Si non posset confiteri per totum proprium nisi dicendo aliquod peccatum per quod manifestat confessionem alterius. non debet illud confiteri. etiam si esset mortale. quod sufficit tunc contritio cum proposito confitendi quando ipse habebit contritionem talis sacerdotis. cui illud peccatum suum confitendo non manifestet alteri. Confessio ratio est. quod fortior est obligatio ad celandum quam ad confitendum. Si quis